

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2351/07
16.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilaca: SZ "AA" i BB, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Novi Sad, radi poništaja rešenja br. 413-441/2005 od 24.01.2007. godine, u pravnoj stvari poreza na prenos apsolutnih prava, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba tužilje BB SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Novi Sad br. 413-441/2005 od 24.01.2007. godine.

Tužba tužioca SZ "AA" SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije - Poreske uprave, Filijale Novi Sad 1 broj 413-4/51053830 od 04.03.2005. godine, kojim je u ponovnom postupku tužiocu SZ "AA" utvrđen porez na prenos apsolutnih prava u iznosu od 99.000,00 dinara.

Podnetom tužbom tužioci osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Smatraju da iz priloženih dokaza nesporno proizlazi da je BB postala član SZ "AA" 06.10.2002. godine, kada je sačinjen predugovor o udruživanju sredstava radi finansiranja i izgradnje predmetnog stana, da je građevinska dozvola dobijena 22.09.2003. godine i da iz priloženih faktura proizlazi da je isplatila cenu stana skoro godinu dana pre početka izgradnje predmetne zgrade. Pri tome se osporenim rešenjem, koje je doneto u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. br. 4451/05 ponovo odbija žalba navodeći iznete dokaze kao nesporne, a zatim pogrešno primenjuje materijalno pravo. Ostaju kod navoda iznetih u prethodnim žalbama i tužbama i traže troškove postupka. Predlažu da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda u tužbi, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba tužilje BB osnovana, a da tužba SZ "AA" nije dozvoljena.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je ovo rešenje doneo u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U.4551/05 od 28.06.2006. godine, kojom je poništeno rešenje tuženog organa br. 413-441/2005 od 25.04.2005. godine, pored ostalog, i zbog bitnih povreda pravila postupka iz čl. 201. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku, kako to proizlazi iz datih razloga. Međutim, iz navedene presude Vrhovnog suda Srbije proizlazi da rešenje tuženog organa od 25.04.2005. godine nije poništeno zbog bitnih povreda pravila postupka iz čl. 201. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku i da sud nije naložio njihovo otklanjanje, već je isto poništeno zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa razloga što u upravnom postupku nije utvrđeno kada je tužilja BB postala član SZ "AA" i da li je sama finansirala izgradnju stana, i s tim u vezi da li je u konkretnom slučaju izvršen prenos apsolutnih prava uz naknadu, oporeziv u smislu odredbe čl. 23. st. 1. tač. 1. Zakona o porezima na imovinu, te naloženo tuženom organu da u ponovnom postupku utvrdi ovu bitnu činjenicu.

Iz obrazloženja osporenog rešenja, međutim, proizlazi da tuženi organ nije postupio u skladu sa primedbama suda iznetim u navedenoj presudi, jer nije nesumnjivo utvrdio činjenice na koje mu je presudom ukazano, a od kojih zavisi postojanje poreske obaveze, pa je na ovaj način postupio suprotno odredbi čl. 61. Zakona o upravnim sporovima. Naime, iz odredbe čl. 23. st. 1. tač. 1. Zakona o porezima na imovinu proizlazi da se porez na prenos apsolutnih prava plaća kod prenosa uz naknadu stvarnih prava na nepokretnosti iz čl.2. st.1. tač.1-5, pa prema stavu suda, donošenje zakonite odluke u ovoj poresko-upravnoj stvari zavisi od činjenice da li je na osnovu Ugovora o udruživanju sredstava izvršen prenos apsolutnih prava oporeziv u smislu ove zakonske obaveze, kako je i ukazano navedenom presudom. Ovo posebno sa razloga što je tužilja BB, radi dokazivanja da je postala član Zadruga pre početka izgradnje stana te da je sama finansirala izgradnju stana, priložila ispravu (izvod iz knjige zadrugara, pristupnicu SZ "AA", Predugovor i Ugovor o udruživanju sredstava, fakture i potvrde o plaćenim iznosima, građevinsku dozvolu i prijavu gradilišta), čiju verodostojnost i značaj na odlučivanje upravni organi, međutim, nisu cenili i to posebno u odnosu na vreme sticanja svojstva člana zadruga, te isplate ugovorene cene u odnosu na vreme kada je završena izgradnja niti su dali razloge zbog čega te isprave nisu od uticaja na

odlučiva na vreme kada je završena izgradnja, ima su dati razloge zbog čega će isprave mora od uticaja na odlučivanje.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu čl. 38. st. 2., u vezi čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u stavu prvom dispozitiva presude. U ponovnom postupku tuženi organ dužan je utvrditi odlučne činjenice na koje mu je ukazano ovom, kao i presudom br. U. 4551/05 od 28.06.2006. godine, pri čemu su pravno shvatanje i primedbe suda u pogledu postupka obavezujući za tuženi organ, u smislu člana 61. istog Zakona.

Neosnovan je zahtev tužilaca za priznanje troškova upravnog spora, jer u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove u smislu odredbe čl.60. Zakona o upravnim sporovima.

Kako tužilac SZ "AA" nije izjavio žalbu protiv prvostepenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 28. st. 1. tač. 4. Zakona o upravnim sporovima, stavom drugim dispozitiva, tužbu odbacio. Pri tome, navodi iz podneska tužilje BB da je u tužbi pogrešno označila za tužioca i SZ "AA", nisu bili od uticaja na odlučivanje, budući da je Zadruga potpisala i overila tužbu službenim pečatom, pa je jedino ona i mogla da odustane od tužbe.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 16.10.2007. godine, U. 2351/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK